

פרק ט

בוהר: .
ותיקוני': .
והאם: דברים כב' ו'.
שע"י שמתבונן: כנ"ל ח"א פ"ג, לעיל פ"ד ועוד.
דו"ר שכליים: עיין לעיל ח"א פל"ח.
שנא' לאהבה: דברים ל' כ'.
באהבה מבעית המסותרת: ענינה נתבאר לעיל ח"א פי"ח ואילך ופמ"ד.
בושה וכו' כנודע: .
כמ"ש: שה"ש א' ב'.
פיהו וכו' כנודע: .
נאמר ובכל: דברים ו' ה'.
מה הוא רחום: ירושלמי פאה פ"א ה"א. ועיין שבת קלג, ב'. הובא לעיל ח"א פל"ד.
מחכמה נפקא: .
דבר ד' זו הלכה: .
וכמ"ש ואשים: ישעי' נא' טז'.
ודברי: ישעי' נט' כא.
להחיות רוח שפלים: לשון הכתוב – ישעי' נז' טו'.
כמ"ש כי: שמות לא' יז'.
כנודע כמ"א: עיין אגה"ק ס"ה ט' י' יז' ועוד.

(1) ושם: "מה הוא חנון ורחום כו".

(2) בס"ה: "הי' צמצום גדול עצום ורב כאשר בדבר ה' שמים נעשו בששת ימ"ב וכו".
בס"ט: "בחי' עשי' באלקות היא בחי' השפעת והמשכת החיות למטה מטה למאן דלית לי'
מגרמי' כלום". בס"י: "הקב"ה משפיע אורו וטובו .. תוך העולמות עליונים ותחתונים
שכולם הם בבחי' דלית' אצלו יתברך דלית להון מגרמיהון כלום וכולא קמי' כלא חשיב".
ובס"ז: "מצות הצדקה שהיא מצות ה' ממש מה שהקב"ה בכבודו ובעצמו עושה תמיד
להחיות העולמות .. הצדקה היא בחי' גילוי והארת אור א"ס ב"ה .. בתורת צדקה וחסד

וזו היא אתדבקות רוחא ברוחא: עיין לעיל ח"א פמ"ה מו' מט'.

חמורים: עיין סנהדרין פח, ב, ואגה"ק סוסכ"ג³.

דיתעסק: כלשון ר"מ דלעיל ספ"ח.

תנא דבי אליהו: "עי' ויק"ר פכ"ה ע"ש. הגהת הצ"צ⁴.

כמשל חבל: לעיל פ"ה.

כפול ומכופל: עיין לעיל ח"א פל"ג⁵.

וזש"ה: משלי טז' ו'.

אין אמת אלא תורה: ירושלמי ר"ה פ"ג ה"ח. ובברכות ה, ב: "בחסד

ואמת יכופר עון ... אמת זו תורה".

דר"ה: יח, א. והוא ד' דפים לפני סוף הפרק⁶.

חנם".

(3) בסנהדרין: "חומר בדברי סופרים מבדברי תורה כו" (וראה גם הנסמן בפ"ח – לעיל ע' ט). ובאגה"ק: "חמורים ד"ס יותר מד"ת כמ"ש רז"ל שכל העובר על דברי חכמים .. חייב מיתה כעובר על חמורות שבתורה".

(4) ב"קיצורים והערות לספר התניא" ע' לט.

(5) וראה בהערה ד"ה שמחה כפולה ומכופלת שם (לעיל ע' רה).

(6) וב"הערות ותיקונים בדא"פ" פ" כותב על זה: "צע"ק" (שכותב על זה סוף פ"ק).